

Wojskowy Sąd Rejonowy
w Krakowie

ODPIS

Znak akt Sr.58/53

W Y R O K

W IMIENIU POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

Kraków, dnia 14 marca 1953 r.

Wojskowy Sąd Rejonowy w Krakowie w s k ł a d z i e :

Przewodniczący: mjr. Tołkan Mikołaj
Ławnicy: chor. Mieszkowski Bronisław
st. sierż. Koziutko Witold

w obecności prokuratorów wojskowych kpt. Huka Władysława i kpt. Doróżowskiego Romana, oraz obrońców: adw. Garwicza Norberta z urzędu dla osk. Makusza Zbigniewa, adw. Markusa Andrzeja z wyboru dla oskarżonego Kukawskiego Mariana oraz obrońców z wyboru - adw. Korneckiego Adama dla oskarżonego Króla Franciszka, adw. Jaśki Edwarda dla oskarżonego Jońca Zygmunta i adw. Zawadzkiego Mieczysława dla osk. Mamaka Stanisława oraz przy udziale protokolanta ppor. Podleśnego Jerzego rozpoznawszy sprawę:

1. **MAKUSZA - W O R O N I C Z A** Zbigniewa, syna Ryszarda, i Wandy z domu Woroszyńskiej, urodzonego dnia 2 maja 1916 r. w miejscowości Granica, pow. Dąbrowa Górnicza, narodowości polskiej, obywatela polskiego, z wykształceniem średnim / dużamatura /, z zawodu - do roku 1939 oficera zawodowego, ostatnio urzędnika Spółki "Artos" do roku 1950, a później bez określonego zawodu, bez majątku, zameldowanego na stałe miejsce pobytu w Gliwicach, ul. Skowroncza 6, w Wojsku Polskim od 1935 r. do 1938 r., a później do roku 1939 w Korpusie Straży Granicznej, majora z A.K., zweryfikowanego do stopnia kapitana rezerwy, przynależnego ewidencyjnie do W.K.R. Gliwice, odznaczonego - ze słów - przez Dowództwo A.K. Krzyżem Walecznych trzykrotnie, Krzyżem Virtuti Militari Kl. V, i Krzyżem Zasługi z Mieczami, w okresie okupacji członek Z.W.Z., P.Z.P. i A.K., syna inteligenta pracującego, bezpartyjnego, rozwiedzionego, oskarżonego z art. 86 § 2 KKWP, art. 7 i art. 4 § 1 M.K.K. oraz z art. 196 KK sędownie niekaranego,
2. **KUKAWSKIEGO** Mariana, syna Rajmonda i Anieli z domu Surmińskiej, ur. 8.9.1910 r. we Lwowie, narodowości polskiej, obywatela polskiego, żonatego, bezdzietnego, syna urzędnika prywatnego, mającego wykształcenie wyższe / inżynier leśnik / z zawodu inżyniera leśnika, kierownika Państwowego Tartaku w Kamienicy, powiat Limanowa i także zamieszkałego, bez majątku, w wojsku nie-służącego, przynależnego ewidencyjnie do W.K.R. Nowy Sącz, bez odznaczeń, sędownie niekaranego, oskarżonego z art. 15 § 2 w zw. z art. 7 Dekr. z 13.6.1946 r. i art. 86 § 2 K.K.W.P.
3. **K R O L A** Franciszka syna Andrzeja i Katarzyny z d. Majchrzak, ur. 24.10.1911 r. w Roztoce, gm. Łukowica, pow. Limanowa, narodowości polskiej, obywatela polskiego, żonatego, rolnika, posiadającego 7 ha ziemi, przed wojną i częściowo w czasie okupacji granatowego policjanta, stale zamieszkałego w Roztoce Nr. 125, gm. Łukowica, pow. Limanowa, w W.P. od 1931 - 1933 r. w 2 Pułku Lotniczym,

kaprała rezerwy, przynależnego ewidencyjnie do W.K.R. Nowy Sącz, bez odznaczeń, syna chłopca średniorolnego, bezpartyjnego, w okresie okupacji członka Z.W.Z., B.Ch. i A.K., oskarżonego z art. 86 § 2 KKWP oraz art. 7 i 4 § 1 MKK

4. **J O N C A** Zygmunta, syna Józefa i Józefy z domu Mikru ur. 24. III. 1916 r. w Nowym Sączu, narodowości polskiej, obywatela polskiego, żonatego, ojca 2-ga dzieci w wieku 9-ciu miesięcy i 4ech lat, z zawodu referenta handlowego Powiatowych Zakładów Mleczarskich w Łososinie Górnej, pow. Limanowa, stale zamieszkałego w Limanowej ul. Siwy Brzeg Nr. 322, w służbie wojskowej od 1935 - 1939 r. w stopniu podporucznika, zweryfikowanego porucznika rezerwy, przynależnego ewidencyjnie do W.K.R. Nowy Sącz, ze słów odznaczonego przez Dowództwo A.K. Krzyżem Walecznych i Krzyżem Zasługi, w czasie okupacji członka A.K., bezpartyjnego, syna inteligenta pracującego oskarżonego z art. 86 § 2 KKWP i art. 15 § 2 w zw. z art. 7 M.K.K.
5. **M A M A K A** Stanisława, s. Józefa i Agnieszki z d. Bednarz, urodzonego 9.6.1913 r. w Limanowej, narodowości polskiej, obywatela polskiego, z wykształceniem 6 klas gimnazjalnych, z zawodu mistrza betoniarskiego, syna kułaka, posiadającego 17 ha ziemi, bez majątku, stale zamieszkałego w Limanowej, ul. Generała Świerczewskiego 41, w W.P. od 1937 - 1939 r. w stopniu kaprała, obecnie kaprała rezerwy, przynależnego ewidencyjnie do W.K.R. Nowy Sącz, nieodznaczonego, sędownie niekaranego, w okresie okupacji członka B.Ch., bezpartyjnego, kawalera, oskarżonego z art. 86 § 2 KKWP i z art. 7 i 4 § 1 MKK,

Na podstawie złożonych na rozprawie zeznań świadków: Bodzionego Stanisława, Hudzickiego Franciszka, Jawora Józefa, Gurgula Józefa, Franczyka Antoniego, Olszaka Piotra, Olszaka Józefa, Jurkowskiego Józefa, Lecha Jana, Kubowicza Eugeniusza, Wójtowicza ~~Wojtowicza~~ Juliana, Kokurewicz Heleny, Adamczyk Marii i Adamczyka Władysława, oraz na podstawie zeznań powyższych świadków złożonych w czasie śledztwa, a ujawnionych na rozprawie, na podstawie ujawnionych na rozprawie dowodów rzeczowych i dokumentów, a także na podstawie wyjaśnień oskarżonych złożonych w toku śledztwa i rozprawy ustalono następujący stan faktyczny:

Oskarżony Makusz - Woronicz Zbigniew, przedwojenny oficer zawodowy, pracujący po linii wywiadu w Korpusie Straży Granicznej w czasie okupacji hitlerowskiej brał udział w konspiracyjnej organizacji podziemnej Z.W.Z., P.Z.P., a następnie A.K. naterenie Warszawy pełniąc funkcję dowódcy brygady kontrwywiadu Warszawa - Śródmieście i dowódcy t. zw. grupy likwidacyjnej "Z.O.M."

W latach 1941 - 1942 r. osk. Makusz nawiązał kontakt z członkiem Gestapo Szwuchowem, przyczym istota i treść tego kontaktu polegała na tym, że osk. Makusz z polecenia kierownictwa A.K. wskazywał Gestapo ludzi, działających na szkodę Niemców hitlerowskich, a przede wszystkim lewicowców, wzamian za co Gestapo w drodze wymiany wzajemnych usług zwalniało na żądanie dowództwa A.K. niektórych AK-owców. Współpraca powyższa odbywała się na terenie Warszawy i Lwowa, gdzie osk. Makusz pełnił funkcje szefa oddziału kontrwywiadu przy sztabie "obszaru lwowskiego" A.K. Pracując dalej w A.K. na różnych stanowiskach, był oskarżony przy sztabie generała Okulickiego z kontrrewolucyjnej organizacji "Nie", stanowiącej przedłużenia działalności

A.K. Postępowanie przeciwko osk. Makuszowi o przestępstwa popełnione w okresie okupacji, toczy się odrębnie.

Po wyzwoleniu osk. Makusz ukrywał się i był dwukrotnie aresztowany w roku 1946 i 1950 r., został jednakże zwolniony z powodu braku dowodów winy. W lutym 1951 r. przybył osk. Makusz do Limanowej i za pośrednictwem swego kuzyna Gotwalda Stanisława otrzymał schronienie u kierownika Państwowego Tartaku w Kamnicy, oskarżonego Kukawskiego Mariana. Oskarżony Makusz szukał kontaktów z podziemiem na danym terenie, pragnąc nawiązać z nim łączność organizacyjną, a równocześnie rozpoczął montowanie organizacji kontrrewolucyjnej pod nazwą "Odwet Górski".

W połowie 1951 r. oskarżony Król Franciszek, dowiedziawszy się od Gurgula Józefa, że na terenie powiatu limanowskiego i nowosądeckiego grasuje jakaś banda kontrrewolucyjna, o charakterze rzekomo "międzynarodowym", której hersztem był Perełka Stanisław, zawiadomił o tym oskarżonego Makusza, który polecił mu nawiązanie kontaktu z Perełką, celem podporządkowania tego ostatniego Makuszowi. Równocześnie oskarżony Makusz opracował plan kontrrewolucyjnej organizacji o charakterze dywersyjno - szpiegowskim, której nakreślił zadanie organizowania i przygotowywania kadr, celem wystąpienia zbrojnego przeciwko Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej i jej sojusznikom na wypadek upragnionego przez tę organizację kontrrewolucyjną starcia z napastnikami imperialistycznymi oraz zbierania wszelkiego rodzaju wiadomości szpiegowskich, celem przekazania ich wywiadowi amerykańskiemu. Pod względem personalnym kontrrewolucyjna organizacja "Odwet Górski" starała się wciągnąć przede wszystkim byłych AK-owców, N.S.Z.-owców, P.S.L.-owców i tym podobne elementy kontrrewolucyjne.

Zgodnie z instrukcją organizacyjną, opracowaną przez osk. Makusza, "Odwet Górski" miał aspiracje stać się organizacją w szerszym zakresie, ogarniającą możliwie najszersze tereny kraju i podporządkowaniu bezpośrednio zagranicznym ośrodkiem imperialistycznym i emigracyjnym. Kierowniczym ośrodkiem tego związku kontrrewolucyjnego miał być "Sztab Obszaru Odwet", któremu z kolei miały podlegać okręgi, obwody, rejony i placówki, na czele których mieli stać komendanci tych jednostek organizacyjnych. W sztabie "Obszaru" przewidziane było tworzenie szeregu oddziałów, jak oddział operacyjny, wywiadowczy, operacyjny, kwaterunkowo uzbrojeniowy, łączności, kulturalno - oświatowej służby cywilnej, dywersji wojskowej, służby kobiet i oddział duszpasterski. Wszyscy oskarżeni wchodziłi w skład kierownictwa obszaru "podkarpackiego", obejmującego według zamierzeń oskarżonego Makusza teren całego podkarpacia. Faktycznie jednakże organizacja zdołała rozwinąć swoją działalność przestępczą na terenie części powiatu limanowskiego i nowosądeckiego. W planach i założeniach organizacji było stworzenie również wyższych organów t.zw. dowództwa "Odwet", sztabu "Odwet", a także rozbudowa kadr wojskowych, stworzenie oddziałów walczących, wojskowej służby administracyjnej i wojskowej służby kobiet. Zbrodnicza "ideologia" tej organizacji została jasno i dobitnie określona przez oskarżonego Makusza w instrukcji organizacyjnej / k.139/ tom.IV/, oraz w piśmie do Ambasady Amerykańskiej, wysłanym później wraz ze sporządzonym serwisem szpiegowskim przez Helenę Kokurewicz / k.315-316 tom.IV/.

W skład "Sztabu Obszaru Odwet" weszli najpierw poza oskarżonym Makuszem - Woroniczem, który przybrał sobie pseudonim "Montanna", oskarżony Kukawski Marian, który otrzymał pseudo "Krzywonos" i występował jako zastępca Makusza i równocześnie szef oddziału organizacyjnego, oskarżony Król Franciszek, który otrzymał pseudo "Skalny" i występował jako oficer do prac zleconych, a przewidziany

był na szefa dywersji, skazana Adamczyk Maria pseudo "Szarotka", jako łączniczka i sekretarka "Dowódcy Sztabu" t.j. osk. Makusza, oraz ksiądz Lech Jan jako kapelan, przewidziany na szefa oddziału duszpasterskiego. Wyżej wymieniony zwerbował do organizacji osk. Makusza.

W śladzie wyżej wymienionym "Sztab Obszaru" przystąpił do realizacji swoich zamierzeń. W okresie od października 1951 r. do stycznia 1952 r. oskarżony Makusz zwerbował do organizacji Hudzińskiego Franciszka, gminnego komendanta S.P. w Kamienicy, Jawora Józefa, pracownika Prezydium Gminnej Rady Narodowej w Kamienicy, Opyda Józefa i Opyda Franciszka - pracowników miejscowego tartaku, Adamczyka Władysława - pracownika miejscowej spółdzielni, Wojtowicza Juliana i Kubowicza Eugeniusza - księży wikariuszy parafii w Kamienicy, a ponadto usiłował zwerbować Adamczyka Jana, Barana Ryszarda i Budę Zofię, lecz ci nie wyrazili zgody na wstąpienie do tej organizacji. Rozmowy wstępne z wyżej wymienionymi na temat wstąpienia do organizacji przeprowadzili oskarżony Kukawski oraz Adamczyk Maria, którzy znali tych ludzi dobrze i często z nimi stykali się. W ten sposób oskarżony Kukawski wraz z Adamczyk Marią dokonali głównego zadania w zwerbowaniu tych ludzi, gdyż nakłonili ich do organizacji, poczym kontaktowali ich z Makuszem, który przeprowadził z nimi jeszcze rozmowę i odbierał w końcu przyrzeczenie. Oskarżony Kukawski usiłował ponadto zwerbować do tegoż związku przestępczego również przedwojennego kapitana Maciejewskiego Witolda, lecz bezskutecznie.

W październiku lub listopadzie 1951 r. oskarżony Król Franciszek w poszukiwaniu nowych członków udał się na teren Limanowej, gdzie nawiązał kontakt z oskarżonymi Mamakiem Stanisławem i Jońcem Zygmuntem, znanymi mu z okresu okupacji członkami A.K., którymi zaproponował wstąpienie do organizacji.

Uzyskawszy ich zgodę, skontaktował ich następnie z oskarżonym Makuszem w swoim domu w Roztoce, pow. Limanowa, gdzie osk. Makusz odebrał od nich przyrzeczenie organizacyjne, przy czym osk. Mamak obrał sobie pseudo "Zew Gór", a oskarżony Joniec pseudo "Jawosz". Nowo zwerbowanym wyznaczył osk. MAKUSZ funkcje organizacyjne, a mianowicie osk. Mamakowi funkcję "szefa służby wojskowej administracyjnej," oskarżonemu zaś Jońcowi funkcję komendanta do spraw wojskowych na powiat Limanowa. Oskarżony Makusz polecił osk. Mamakowi i Jońcowi zorganizowanie na podległym im terenie sieci wywiadowczej i zbieranie wiadomości szpiegowskich, po które miała się zgłaszać łączniczka Adamczyk Maria ps. "Szarotka". Za punkt kontaktowy miało służyć mieszkanie osk. Mamaka w Limanowej.

Osk. Król zaproponował wstąpienie do organizacji Gurgulowi Józefowi, a za jego pośrednictwem pod koniec 1951 r. zwerbował braci - Piotra i Józefa Olszaków z Podegrodzia, pow. Nowy Sącz, a także Krocza Franciszka. Wykonując polecenie Makusza oskarżony Król, który uprzednio poprzez Gurgula i Olszaka Piotra dowiedział się, że na tamtejszym terenie działa banda przestępcza pod "dowództwem" Perełki Stanisława, za pośrednictwem Jurkowskiego nawiązał kontakt w Perełką na przełomie 1951 r. - 1952 r., proponując Perełce podporządkowanie się organizacji kontrrewolucyjnej "Odwet Górski". Perełka zajął wobec tego projektu stanowisko powściągliwe, odpowiadając na propozycje osk. Króla, że musi najpierw przeprowadzić wywiad co do charakteru i zamierzeń organizacji "Odwet". Jakkolwiek do fuzji bandy Perełki z "Odwetami" kierowanym przez osk. Makusza nie doszło, to jednak banda Perełki, który działał na własną rękę, w czasie dokonywanych później napadów terrorystycznych - rabunkowych, posługiwała się wobec ofiar swoich napadów nazwą "Polska Armia Odwet", co stanowi pewnego rodzaju adaptację

nazwy " Odwet Górski. Banda ta dokonała kilku rabunków oraz pobila kilku aktywistów, a członkowie jej za powyższe przestępstwa zostali skazani.

Główną formą działalności przestępczej kontrrewolucyjnej organizacji " Odwet Górski" było szpiegostwo. Oskarżony Makusz już od czerwca 1951 r. zaczął gromadzić bądź to bezpośrednio, drogą obserwacji własnych, bądź też za pośrednictwem członków swojej organizacji wszelkiego rodzaju wiadomości z dziedziny życia politycznego, stosunków gospodarczych, charakterystyki personalnej aparatu państwowego i. t. p.

Z powyższych materiałów osk. Makusz sporządził obszerny serwis szpiegowski, zawarty w tomie IV akt sprawy, z zamiarem dostarczenia go wywiadowi amerykańskiemu. W skład tego serwisu weszły wiadomości, stanowiące szczegółową charakterystykę części powiatu limanowskiego i nowosądeckiego, dotyczącą ukształtowania się i stosunków politycznych, nastrojów ludności, poczynań władzy ludowej, sytuacji i stosunków gospodarczych z wykazem poszczególnych przedsięwzięć gospodarczych instytucji państwowych i spółdzielczych oraz realizacji planowania, działalności państwowej na odcinku kulturalno-oświatowym, działalności instytucji o charakterze publiczno - prawnym i społecznym, jak Rady Narodowe i Prezydja Rad Narodowych, Związek Samopomocy Chłopskiej, Liga Kobiet, Liga Przyjaciół Żołnierza i. t. p. Wszystkie instytucje rozpracowano również z punktu widzenia własnego pod względem personalnym, dając charakterystykę ludzi oddanych Władzy Ludowej, których nazywano " niebezpiecznymi" lub " niepewnymi", oraz ludzi, których ta organizacja kontrrewolucyjna uważała za " swoich" i na których miała zamiar opierać się w swej działalności. W tym serwisie znalazł się również wykaz osób, przeznaczonych do likwidacji / k. 240 / Tom IV / przez tą zbrodniczą organizację.

W serwisie tym znalazło się rozpracowanie miejscowych organizacji partyjnych i Organów Bezpieczeństwa, oraz niektóre wiadomości natury wojskowej, które oskarżeni zdołali zebrać poprzez penetrację w instytucjach niewojskowych oraz w drodze własnego rozumowania skombinować, na podstawie " analizy" innych materiałów, o charakterze niewojskowym.

Działalność szpiegowska oskarżonych, poza osk. Makuszem, który kierował całością i sam najwięcej zebrał materiałów, a w końcu osobiście sporządził serwis, przedstawia się następująco:

Osk. Kukawski od jesieni 1951 r. przekazał osk. Makuszowi wszystkie istotne materiały, którymi sam dysponował, z podległego mu Tartaku Państwowego w Kamienicy, którego był kierownikiem, dając osk. Makuszowi wyczerpującą rozpracowanie tartaku pod względem gospodarczym i politycznym / k. 216-227 t. IV /, a tak samo materiały dotyczące tartaku w Szczawie. Ponadto osk. Kukawski przekazał osk. Makuszowi szereg najrozmaitszych tajnych dokumentów, którymi dysponował z tytułu swego stanowiska służbowego, a nadsyłanych mu przez jego władze przełożone. Pisma te zawierały również szereg wiadomości, stanowiących tajemnicę państwową, z dziedziny politycznej, gospodarczej, bezpieczeństwa oraz wojskowej / k. 247, 248, 250, 253, 255, 257, 258-263, 272, 273 / Tom. IV i k. 132 - 133 T. I /. Ponadto osk. Kukawski bądź sam, bądź to wspólnie z innymi członkami / " Odwetu /, dostarczył osk. Makuszowi między innymi informacji o Ośrodku Zdrowia, Izby Porodowej i P.C.K. na terenie Kamienicy / k. 213 t. IV / oraz charakterystyki personalnej, dotyczące osób, których organizacja kontrrewolucyjna uważała za oddanych Władzy Ludowej, a wrogów tej zbrodniczej organizacji / k. 137 & 140 t. IV /, oraz k. 132 i 133 t. I /

Oskarżeni Mamak i Joniec wspólnie w okresie od jesieni 1951 r. do kwietnia 1952 r. dokonali rozpracowania terenu powiatu Limanowskiego z dziedziny politycznej, oraz ekonomicznej, przekazując osk. Makuszowi dane o M.O. i U.B., o aktywnych działaczach partii, o ośrodkach przemysłowych, znajdujących się na terenie Limanowej i Mszany Dolnej, oraz Łososiny Górnej, dane o drogach, mostach w powiecie, przyczym załączyli odpowiednie mapy i wykazy statystyczne. Ponadto wyżej wymienieni dwaj oskarżeni dostarczyli Makuszowi danych, dotyczących skupu produktów żywnościowych na rok 1952 dla powiatu limanowskiego. / k.274, 280-283, 291-292, 294-297 t.IV. / oraz k.133, 134 t.I/. Powyższe materiały szpiegowskie osk. Joniec i Mamak przesyłali osk. Makuszowi za pośrednictwem łączniczki Adamczyk Marii ps. "Szarotka" oraz za pośrednictwem osk. Kukawskiego, którzy zgłaszali się po te materiały przeważnie na punkt kontaktowy, który stanowiło mieszkanie osk. Mamaka.

Osk. Król Franciszek dostarczył osk. Makuszowi wiadomości o znalezieniu przez miejscową ludność przyrzędu lotniczo - meteorologicznego. Wiadomość ta, jakkolwiek nie stanowiła by tajemnicy podlegającej ochronie, to jednak z uwagi na to, że znalazła się ona w serwisie, a w dodatku z odpowiednim komentarzem, świadczącym, że "Odwet" traktował to jako wiadomość szpiegowską, stanowi to również przejaw działalności szpiegowskiej ze strony osk. Króla k.35 T.I, 275 - 279 t.IV. Poza tą wiadomością osk. Król nieprzekazał żadnej wiadomości "Odwetowi" ani też nie zdołał zebrać, natomiast werbując członków do organizacji, polecał im przeprowadzenie wywiadu odnośnie broni oraz tego, kto należy do partii na danym terenie, jak to wynika z zeznań świadków Olszaka Józefa, złożonych w śledztwie / k.157 t.II / i na rozprawie.

W styczniu 1952 r. osk. Makusz, mając już gotowy serwis szpiegowski postanowił przekazać go Ambasadzie U.S.A. w Warszawie, w tym celu sporządził odpowiednie pisma, adresowane do Ambasady, w którym zaproponował swoje usługi szpiegowskie, żądając wzajemnie za to dolarów / k.315-319 t.IV/. Serwis wraz z powyższym pismem i instrukcją kontaktową, opisującą sposób doręczenia materiałów szpiegowskich w Ambasadzie / k.319 t.IV / doręczył za pośrednictwem Adamczyk Marii ps. "Szarotka" swej narzeczonej Halinie Kokurewicz celem przekazania tych materiałów w Ambasadzie Amerykańskiej.

Kokurewicz wyjechała do Warszawy, lecz z powodu choroby i przeszkód względnie trudności w dostaniu się do Ambasady, nie udało się jej doręczyć materiałów wywiadowi amerykańskiemu, wobec czego Kokurewicz zgodnie z instrukcją, otrzymaną od Makusza, materiał ten spaliła.

Posiadając kopię wspomnianego wyżej serwisu osk. Makusz nie dał za wygraną i dążył za wszelką cenę do doręczenia materiałów szpiegowskich obcemu wywiadowi, tym razem konsulowi angielskiemu Scottowi w Katowicach, który jednakże w międzyczasie został odwołany tak, że osk. Makusz nie nawiązał kontaktu. Wobec tego osk. Makusz w dniu 8 maja 1952 r. zabrał "serwis", uzupełniony w międzyczasie nowymi wiadomościami do Warszawy, celem doręczenia go osobiście Ambasadzie, lecz znowu z powodu trudności nie zdołał dotrzeć do Ambasady wobec czego materiały te zniszczył w obawie przed aresztowaniem.

W toku rewizji, przeprowadzonej w archiwum "Odwetu", mieszczącego się w domu osk. Kukawskiego, władze bezpieczeństwa znalazły kopię wysłanego serwisu, która znajduje się w tomie IV akt sprawy.

W lutym 1952 r. w związku z intensywną propagandą,

prowadzoną przez rozgłośnie radiowe imperialistyczne, starając się wybielać zbrodniarzy faszystowsko-hitlerowskich, morderców z Oświęcimia, Majdanku, Buchenwaldu i Katynia i przypisać ich zbrodnie Związkowi Radzieckiemu, osk. Makusz zaprzagnął udzielić pomocy oszerczej propagandzie imperialistycznej i w tym celu zfabrykować fałszywe dowody z przesłuchania fałszywych świadków, których "wiarogodność" miało wzmocnić udział trzech księży, członków zbrodniczej bandy "Odwet", w przesłuchaniu rzekomego "autentycznego" świadka, którym miał być niejaki Ciepeliak Tomasz. Wskład "komisji katyńskiej" wchodzili osk. Makusz, osk. Kukawski, oraz inni skazani lub aresztowani członkowie "Odwetu" ksiądz Lech, ksiądz Kubowicz i ksiądz Wójtowicz oraz jako "protokolantka" Adamczyk Maria ps. "Szarotka". Komisja ta ułożyła prowokacyjny spis pytań oraz zawczasu spreparowała odpowiedni "protokół". Komisja ta miała się zebrać w dniu 6 marca 1952 r., lecz ponieważ upatrzony "autentyczny" świadek nie przybył, wobec tego komisja zreorganizowała swój skład i postanowiła zebrać się ponownie w terminie późniejszym i przesłuchać innego "autentycznego" świadka Bawełkiewicza Jana, lecz w międzyczasie księża wycofali się z tej imprezy z obawy przed odpowiedzialnością, a ponadto działalność zbrodnicy "Odwetu" została przerwana.

Zgodnie z intencją osk. Makusza i członków "komisji" ten spreparowany protokół fałszywego świadka w sprawie katyńskiej, podpisany pseudonimami członków komisji miał być przesłany do Kongresu Stanów Zjednoczonych Ameryki Północnej, gdzie miałby być użyty w nałogoc antyradzieckiej w charakterze "autentycznego" dowodu, obok w podobny sposób fabrykowanych i równie "autentycznych" innych prowokacyjnych "dowodów", preparowanych przez propagandę imperialistyczną.

Od księdza Lecha Jana osk. Makusz otrzymał wiadomości dotyczące zagadnień religijnych, polityki Episkopatu Polskiego, przy czym osk. Makusz ostro potępił tą część Episkopatu i duchowieństwa polskiego która zamifestowała swoją postawę patriotyczną między innymi w sprawie nienaruszalności granicy na Odrze i Nysie w manifestacji wrocławskiej / k.284 - 290 t.IV /.

Na cele organizacji osk. Kukawski pod koniec 1951 r. na polecenie osk. Makusza zebrał od księży Lecha, Wójtowicza i Kubowicza po 1.000 zł., razem 3.000 zł., z czego osk. Makusz dał osk. Królowi 2.400 zł. na potrzeby organizacyjne.

Kontrrewolucyjny związek "Odwet Górski" gromadził również w celu realizacji swoich zbrodniczych zamierzeń - broń. Osk. Makusz dowiedziawszy się, że na cmentarzu w Kamienicy ma być w jednym z grobowców zachowana broń po AK - ówska, prowadził poprzez osk. Kukawskiego i księży z Kamienicy, wspomnianych wyżej, wywiad celem wykrycia tej broni, lecz bezskutecznie.

Osk. Król Franciszek posiadał z czasów konspiracji z A.K. pistolet maszynowy "Thompson" z większą ilością amunicji, a mianowicie 136 sztuk w 6-ciu magazynkach, Nr. 1717/1468 - M.42, a także pistolet belgijski kal. 6,35 mm. Nr. 511526 i jeden granat obronny. Broń powyższą na polecenie osk. Makusza osk. Król przekazał w jesieni 1951 r. Makuszowi dla celów organizacyjnych. Po upływie około 2-óch miesięcy zimą 1951 / 1952 r. osk. Makusz zwrócił automat "Thompson" osk. Królowi i broń ta została zakwestionowana w mieszkaniu osk. Króla w wyniku przeprowadzonej w dniu 27 kwietnia 1952 r. rewizji.

Osk. Mamek, Szef Wojskowej Służby Administracyjnej kontrrewolucyjnego związku "Odwet Górski" od czasu bliżej nieustalonego posiadał pistolet kal. 7,65 mm syst. "F.N." Nr. 131959 i 28 sztuk naboju do tego pistoletu i pistolet ten wraz z amunicją oddał jesienią 1951 r. osk. Makuszowi dla celów organizacyjnych. Ponadto osk. Makusz otrzymał jesienią 1951 r. od skazanego członka "Odwetu" Chudzickiego Franciszka jeden granat obronny. Jeden granat obronny oraz pistolet kal. 6,35 mm

Nr. 511526 osk. Makusz zachował w zabudowaniach gospodarczych Państwowego Tartaku w Kamienicy i tam też przedmiotowa broń została zakwestionowana w czasie rewizji z końcem kwietnia 1952 r.

Otrzymany od osk. Mamaka pistolet kal. 7,65 mm wraz z amunicją osk. Makusz nosił przy sobie, a w początkach kwietnia 1952 r., wyjeżdżając dla nawiązania kontaktu z wywiadem zagranicznym do Katowic i Warszawy zabrak ze sobą również granat, otrzymany od osk. Króla. Pod koniec kwietnia lub z początkiem maja 1952 r. osk. Makusz, ukrywając się przed władzami w Krakowie, ukrył granat, który nosił przy sobie, na omentarzu rakowickim. W dniu 9 maja 1952 r. osk. Makusz został aresztowany, przy czym znaleziono u niego i zakwestionowano wyżej wymieniony pistolet kal. 7,65 mm wraz z amunicją. W miejscu, wskazanym przez osk. Mamaka na omentarzu rakowickim, Władze Bezpieczeństwa znalazły i zakwestionowały również ukryty tam granat.

Broń powyższą przechowali oskarżeni bez zezwolenia władz. Oględziny broni, dokonane przez biegłych stwierdzają zdolność broni do użytku.

Wiosną 1951 r. osk. Makusz w ramach swoich kontaktów organizacyjnych otrzymał od Gurgula Józefa szereg dokumentów, wystawionych na nazwisko krewnego Gurgula - Liszki Władysława - i stanowiących własność tego ostatniego a to: wyciąg metrykalny, legitymację służbową Rejonu Przemysłu Leśnego w Starym Sączu i zaświadczenie wojskowe. Powyższymi dokumentami Liszki Władysława osk. Makusz posługiwał się w czasie ukrywania się.

Osk. Makusz planował zdobywanie funduszków organizacyjnych do czasu, kiedy zostanie nawiązany kontakt z wywiadem obcym, skąd spodziewał się uzyskać większe sumy pieniężne, w drodze napadów rabunkowych. Między innymi zamierzał dokonać napadu na nauczyciela przewożącego pobory dla swych kolegów, a ponadto na jednym z zebrani organizacyjnych ksiądz Lech Jan zaproponował oskarżonym, by dokonać napadu rabunkowego na jego plebanię. Osk. Makusz odrzucił jednak powyższy projekt. Do realizacji planów napadów rabunkowych jednakże nie doszło z powodu braku dostatecznej ilości broni i odpowiednich ludzi.

W toku swojej działalności osk. Makusz naciskał na swoich "podwładnych", ażeby rozwijali jak najżywszą działalność i werbowali ludzi. Pod koniec działalności "Sztabu Odwet" t.j. oskarżonych dały się zauważyć u części oskarżonych pewne wahania i opory wobec wzrastających wymagań osk. Makusza, przechodzące w ochotę wycofania się z działalności kontrrewolucyjnej. Pod koniec marca 1952 r. osk. Joniec wystąpił z zarzutami, że działalność "Odwet" jest nonsensem, a twierdzenia osk. Makusza o tym, że "Odwet" posiada charakter nadrzędnej organizacji kontrrewolucyjnej, jako jedynej reprezentantki mocodawców imperialistycznych, są przezeń zmyślone, wobec czego należałoby zaprzestać działalności, względnie wystąpić z organizacji. Zdanie osk. Jonca poparli osk.-ni Mamak i Król. Chcieli oni porozmawiać ~~xxxxxx~~ na ten temat z osk. Makuszem, lecz ten nie przyjechał na zebranie, które odbyło się w mieszkaniu Mamaka, przybył natomiast osk. Kukawski, który nie wyraził solidarności z osk.-nymi Joncem, Mamakiem i Królem oświadczył natomiast, że przekaze ich stanowisko osk. Makuszowi / k. 74, 75, 131 i 49 T. II i k. 148 T. I /.

Związek kontrrewolucyjny "Odwet Górski" został wreszcie zlikwidowany przez Władze Bezpieczeństwa, a wszyscy oskarżeni aresztowani, a to: osk. Makusz - jakże już wspomniano poprzednio - dnia 9 maja 1952 r., osk. Kukawski dnia 24 kwietnia 1952 r. osk. Król dnia 26 kwietnia 1952 r. i osk. Joniec dnia 25 kwietnia 1952 r. i osk. Mamak również 25 kwietnia 1952 r.

Oskarżeni na rozprawie w większości przyznali się do winy, wyrażając skruchę, starając się jednakże winę swoją umniejszyć, a niektórzy oskarżenia co do pewnych przestępstw, zarzucanych im aktem oskarżenia nawet zaprzeczyć. I tak:

Osk. Makusz przyznał się do winy w całości i obciążył resztę współoskarżonych w całej rozciągłości z tym jednak, że zaprzeczył, jakoby pistolet kal. 7,65 mm otrzymał od osk. Mamaka, podając, że otrzymał go od niejakiego, bliżej nieokreślonego "Madalińskiego". W śledztwie jednak osk. Makusz konsekwentnie zeznawał, że broń tą otrzymał od osk. Mamaka / k. 139 T. II / .

Sąd dał wiarę zeznaniom osk. Makusza ze śledztwa, gdyż bardziej są zgodne z całokształtem okoliczności sprawy aniżeli wykrętne powoływanie się na mitycznego "Madalińskiego", którego adres osk. Makusz odkreślił, że zamieszkuje "na Podkarpaciu". Tak samo osk. Makusz twierdził na rozprawie, że osk. Kukawski sam osobiście nie dostarczał mu materiałów szpiegowskich, a tylko umożliwił mu dostęp do tajnej dokumentacji, którą osk. Kukawski dysponował. W tym samym kierunku zeznawał na rozprawie osk. Kukawski, który poza tym do przestępstwa z art. 86 § 2 KKWP przyznał się, z tym, że nie był zastępcą osk. Makusza, a tylko szefem organizacyjnym. Sąd dał wiarę odmiennym wyjaśnieniom osk. Makusza i osk. Kukawskiego ze śledztwa, gdyż logicznym jest, że skoro osk. Makusz mieszkał u osk. Kukawskiego i żywił się jego kosztem, a osk. Kukawski był pod względem organizacyjnym człowiekiem najbliższym osk. Makuszowi, to osk. Kukawski, który - jak to wykazuje sprawa prób wycofania się trzech ostatnich oskarżonych z organizacji - pozostał do końca zdecydowanie po stronie osk. Makusza, nie miał żadnych powodów do ograniczania się jedynie do tolerowania działalności szpiegowskiej osk. Makusza, tym bardziej, że w archiwum "Odvetu" znalazły się dokumenty tajne z tartaku, odpisane dosłownie w całej rozciągłości.

Osk. Król przyznał się do przestępstwa z art. 4 § 1 MKK oraz z art. 86 § 2 KKWP starając się zmniejszyć liczbę osób, zworbowanych przezeń do organizacji. W śledztwie jednak przyznał się do zworbowania większej ilości osób / k. 25-27 T. II / Sąd dał wiarę wyjaśnieniom osk. Króla ze śledztwa, potwierdzonym wynikami przewodu sądowego.

Ponadto osk. Król zaprzeczył, by dopuścić się przestępstwa szpiegowstwa, powołując się na to, że osk. Makusz konsekwentnie ani na rozprawie ani w śledztwie nie obciążył go w tym kierunku i w serwisie szpiegowskim brak jest wiadomości, pochodzących od niego t. j. od osk. Króla. Sąd jednak dopatrzył się w działalności osk. Króla elementów szpiegowstwa, mimo, iż rzeczywiście osk. Makusz ani na rozprawie ani w śledztwie w tym kierunku osk. Króla niczym nie obciążył. Osk. Król w śledztwie / k. 35 T. II / przyznał się, że doręczył osk. Makuszowi odpis instrukcji, dołączonej do znalazcy aparatu lotniczo - meteorologicznego t. zw. "aerosondy" i złożył mu o tym ustny meldunek. Jakkolwiek "aerosonda" nie stanowiła tajemnicy, gdyż każdy mógł ją znaleźć, i takie też było jej przeznaczenie, z tym tylko, że znalazca winien był odesłać zawiadomienie o tym na wskazany adres, to jednak meldunek ten został przez Króla potraktowany jako coś, godnego zainteresowania się szpiega i meldunek ten znalazł się ostatecznie w archiwum "Odvetu" i w serwisie szpiegowskim / k. 275, 279 T. IV. / Ten fakt w powiązaniu z tym, że osk. Król werbując świadka Olszaka Józefa, polecił mu zbieranie wywiadu odnośnie członków partii / k. 157 T. II. / wskazuje, że osk. Król zajmował się również działalnością szpiegowską, jakkolwiek z całokształtu materiału sprawy niewątpliwie

wynika, że udział jego w zbieraniu i przekazywaniu wiadomości w stosunku do innych oskarżonych był **najmniejszy**. Osk. Joniec przyznał się zarówno do zdrady stanu jak i do szpiegostwa, starając się jedynie odciążyć osk. Mamaka, a częściowo i siebie co do ilości złożonych meldunków szpiegowskich.

Osk. Mamak przyznał się do zbrodni zdrady ojczyzny, zaprzeczając, by przechowywał nielegalnie broń lub dopuścić się szpiegostwa. Z wyjaśnień oskarżonych ze śledztwa, a także z treści niektórych dokumentów szpiegowskich, gdzie jako składający meldunek figurują pseudonimy obu oskarżonych t.j. Jonca i Mamaka / k.291 t.IV wynika, że meldunki szpiegowskie oskarżeni Joniec i Mamak składali przeważnie wspólnie, gdyż osk. Mamak pod tym względem podlegał osk. Joncowi i obaj działali na terenie powiatu limanowskiego, a zwłaszcza gminy Mszana Dolna. Co do przestępstwa z art.4 § 1 M.K.K. odnośnie osk. Mamaka, to Sąd oparł się na wyjaśnieniach osk. Mamaka ze śledztwa ze względów, wykuszczonej poprzednio już wyżej.

Sąd nie dał wiary obronie oskarżonych, że śledztwo było prowadzone z naruszeniem zasad K.W.P.K., gdyż jak to wynika z wielu protokołów przesłuchania oskarżonych i świadków w śledztwie, mieli oni tam pełną możliwość czynienia sprostowań i poprawek oraz zaprzeczeń, co na przykład wykorzystał osk. Makusz nie przyznając się konsekwentnie cały czas do posiadania broni. Z tych względów Sąd uznał za wiarygodne wyjaśnienia oskarżonych złożonych w toku śledztwa, o ile wzajemnie się pokrywają ze sobą i nie są sprzeczne z całokształtem okoliczności sprawy.

Wina oskarżonych została ponadto niezbicie potwierdzona ujawnionymi na rozprawie dowodami rzeczowymi, oraz zeznaniami świadków.

Oskarżeni czynami swoimi całkowicie wyczerpali znamiona przestępstw, zarzuconych im w akcie oskarżenia. Tworząc sztab organizacji kontrrewolucyjnej, zajmującej się szpiegostwem, a w przyszłości mającej na celu wystąpienie zbrojne przeciwko Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej dopuścili się zbrodni zdrady Ojczyzny z art.86 § 2 KKWP. Uprawiając działalność szpiegowską dopuścili się przestępstwa z art. 7 MKK z tym, że w stosunku do osk. Kukawskiego i osk. Jonca w zw. z art.15 § 2 gdyż obaj byli urzędnikami państwowymi. Przechowując nielegalnie broń osk-ni Król, Makusz i Mamak dopuścili się zbrodni z art.4 § 1 MKK, a osk-ny Makusz, korzystając z cudzych dowodów, dopuścił się ponadto przestępstwa z art.196 KK.

Przy wymiarze kary uwzględnił Sąd następujące momenty. Oskarżony Makusz, przedwojenny "dwójkarz", pełniący wysokie funkcje w kontrwywiadzie A.K. w okresie okupacji, kiedy to nawiązał ścisłą współpracę z Gestapo, był założycielem i kierownikiem kontrrewolucyjnej organizacji "Odwet Górski", sam sporządził serwis szpiegowski, który za wszelką cenę usiłował przekazać wywiadowi imperialistycznemu, wykazując tym maksymalne napięcie zkiej woli i nienawiści do ustroju Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej. Niebezpieczeństwo społeczne popełnionego przezeń czynu jak i jego osoby jest tak wielkie, że winien on być wyeliminowany ze społeczeństwa na zawsze.

Osk. Kukawski, mając wyższe wykształcenie, będąc na kierowniczym stanowisku w państwowym zakładzie przemysłowym, był zastępcą osk. Makusza i wydał powierzone mu przez państwo tajemnice w ręce zbrodniczej bandy "Odwet Górski", nadużywając zaufania, okazanego mu przez władze ludowe. Wytrwał on do końca w oddaniu dla zbrodniczej działalności osk. Makusza i odciął się od reszty oskarżonych, którzy w pewnej chwili zaczęli się wahać i wycofywać z działalności zbrodniczej. Osk. Kukawski wykazał więc maksymalne napięcie zamiaru przestępczego, wobec czego w powiązaniu z jego działalnością

jako zastępcy osk. Makusza i tego, u którego osk. Makusz ~~znalazł~~ znalazł główne oparcie moralne i materialne, niebezpieczeństwo społeczne czynu oskarżonego Kukawskiego i jego osoby dla porządku prawnego Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej, jest również tak wielkie, że zasługuje on na najwyższy wymiar kary.

Co do pozostałych oskarżonych Sąd przy wymiarze kary wziął pod uwagę przede wszystkim - z jednej strony ujemne sylwetki tych oskarżonych i ich rolę i działalność w zbrodniczej organizacji kontrrewolucyjnej "Odwet Górski" na funkcjach "sztabowych", z drugiej jednak strony przy ocenie stopnia napięcia zamiaru przestępczego, a w konsekwencji winy i społecznego niebezpieczeństwa czynów i osób tych oskarżonych Sąd uwzględnił jako okoliczności wybitnie łagodzącą przeciwstawienie się w końcowej fazie ich działalności oskarżonemu Makuszowi i szukanie dróg zerwania z działalnością przestępczą. Okoliczność ta, zdaniem Sądu, nie ulega wątpliwości, gdyż potwierdzona została nie tylko wynikami rozprawy sądowej, lecz również materiałami śledztwa, jak to wykazano wyżej - które niewątpliwie zasługują w całej pełni na bezwzględne zaufanie.

Z tych też względów Sąd doszedł do wniosku, że kara, wymierzona tym oskarżonym w pobliżu najwyższego ustawowego wymiaru kary odpowiada zupełnie stopniowi ich winy i względom słuszności oraz celowości, mając na uwadze prewencję ogólną, tym bardziej, że organizacja "Odwet Górski" mimo szerszych aspiracji poza teren dwóch powiatów, a raczej ich części t.j. kilku gmin nie wyszła.

Przy ocenie kar za poszczególne przestępstwa co do trzech ostatnich oskarżonych Sąd dopatrył się głównego niebezpieczeństwa w działalności organizacyjnej osk. Króla, który zwerbował kilku członków oraz w dostarczeniu broni dla organizacji, podczas gdy jego działalność szpiegowska ma ciężar gatunkowy stosunkowo mniejszy natomiast u oskarżonych Jónca i Mamaka - odwrotnie - główne niebezpieczeństwo społeczne ich czynów polega na ich działalności szpiegowskiej t.zn. na bezpośrednim gromadzeniu i przekazywaniu wiadomości, podczas gdy ich działalność organizacyjna poza zakres powyższy właściwie nie wyszła, nie zwerbowali oni bowiem do organizacji nikogo, mimo poleceń w tym kierunku osk. Makusza / k.190 T.I./

Kary dodatkowe uzasadnione są odpowiednimi, powołanymi niżej przepisami prawnymi.

W tym zakresie rzeczy Sąd, kierując się przepisami art. 3, 240, 245 - 247 K.W.P.K.

O r z e k a :

1. cyw. MAKUSZ - WORONICZ Zbigniew, s. Ryszarda

w i n i e n j e s t ,

a/ że od czerwca 1951 r. do chwili swego aresztowania w dniu 9 maja 1952 r. w Kamienicy, pow. Limanowa usiłował dokonać przemocą zmiany demokratyczno - ludowego ustroju Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej, w ten sposób, że założył i kierował związkiem kontrrewolucyjnym pod nazwą "Odwet Górski", czym popełnił przestępstwo z art. 86 § 2 KKWP i za to

s k a z a ł g o :

w myśl art. 86 § 2 KKWP na karę śmierci z utratą praw publicznych i obywatelskich praw honorowych w myśl art. 46 § 1 lit a/ i art. 49 § 1 KKWP na zawsze i przypadkiem całego mienia w myśl art. 48 § 1 KKWP na rzecz Skarbu Państwa,

b/ że od czerwca 1951 r. do dnia 8 maja 1952 r. w Kamienicy pow. Limanowa i w innych miejscowościach, działając na szkodę Państwa Polskiego gromadził wiadomości i dokumenty, z dziedziny politycznej gospodarczej, oraz wojskowej, stanowiące tajemnicę państwową i wojskową które następnie usiłował przekazać do Ambasady Stanów Zjednoczonych Ameryki Północnej w Warszawie, celem wykorzystania ich przez wywiad państw imperialistycznych, czym popełnił zbrodnie z art. 7 Dekr. z dnia 13.6.1946 r. o przestępstwach szczególnie niebezpiecznych w okresie odbudowy Państwa i za to

s k a z u j e s i ę g o ,

w myśl art. 7 powyższego dekretu na karę śmierci z utratą praw publicznych i obywatelskich praw honorowych w myśl art. 46 § 1 lit. a i art. 49 § 1 KKWP na zawsze i przypadkiem całego mienia w myśl art. 49 § 1 Dekr. z 13.6.1946 r. na rzecz Skarbu Państwa,

c/ że od jesieni 1951 r. do dnia 9 maja 1952 r. w Kamienicy pow. Limanowa i w innych miejscowościach bez prawnego zezwolenia przechowywał zdatną do użytku broń palną i amunicję, a to: od jesieni 1951 r. do dnia 27. IV. 1952 r. pistolet maszynowy amerykański "Thompson" M. 42 Nr. 4717/1468 z 6-ma magazynkami, 136 sztuk naboii do tego pistoletu, pistolet kal. 6,35 mm Nr. 511526 i jeden granat obronny, od jesieni zaś 1951 r. do dnia 9 maja 1952 r. pistolet kal. 7,65 mm syst. "F.N." Nr. 131959, 28 sztuk naboii do tego pistoletu i jeden granat obronny, czym popełnił zbrodnię z art. 4 § 1 dekr. z 13.6.1946 r. o przestępstwach szczególnie niebezpiecznych w okresie odbudowy Państwa i za to

s k a z u j e s i ę g o ,

w myśl art. 4 § 1 powyższego dekretu na karę śmierci. z utratą praw publicznych i obywatelskich praw honorowych w myśl art. 46 § 1 lit. a/ i 49 § 1 KKWP na zawsze i przypadkiem całego mienia w myśl art. 49 § 1 dekr. z 13.6.1946 r. na rzecz Skarbu Państwa.

d/ że od wiosny 1951 r. do chwili swego aresztowania w dniu 9 maja 1952 r. korzystał z dowodów tożsamości, a to karty meldunkowej, wyciągu metrykalnego, legitymacji służbowej, wystawionej przez Rejon Przemysłu Leśnego w Starym Sączu i zaświadczenia wojskowego, wystawionych na nazwisko i stanowiących własność Liszki Władysława, na terenie Kamienicy pow. Limanowa i innych miejscowościach, czym popełnił przestępstwo z art. 196 KK i za to

s k a z u j e s i ę g o ,

w myśl art. 196 KK na karę 1 / jednego / roku aresztu.

W myśl art. 32 § 2 i art. 33 § 2 i 3 KKWP za wszystkie wyżej wymienione przestępstwa wymierza mu się jako karę łączną karę śmierci z utratą praw publicznych i obywatelskich praw honorowych na zawsze i przypadkiem całego mienia na rzecz Skarbu Państwa.

2. cyw. K U K A W S K I Marian, s. Raymonda,

w i n i e n j e s t ,

a/ że od czerwca 1951 r. do chwili swego aresztowania t.j. do dnia 24 kwietnia 1952 r. w Kamienicy, pow. Limanowa, działając w zamiarze dokonania przemocą zmiany demokratyczno - ludowego ustroju

Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej, usiłował tego dokonać przez to, że brał udział w kontrrewolucyjnym związku pod nazwą "Odwet Górski" pełniąc w tym związku funkcję "zastępcy dowódcy", czym popełnił zbrodnię z art. 86 § 2 K.K.W.P. i za to

s k a z u j e s i ę g o :

w myśl art. 86 § 2 KKWP na karę śmierci z utratą ~~prawy~~ w myśl art. 46 § 1 lit. a/ i 49 § 1 KKWP praw publicznych i obywatelskich praw honorowych na zawsze i przypadkiem całego mienia w myśl art. 48 § 1 KKWP na rzecz Skarbu Państwa,

- b/ że od jesieni 1951 r. do kwietnia 1952 r. w Kamienicy pow. Limanowa jako kierownik Państwowego Tartaku w Kamienicy, a więc urzędnik państwowy, działając na szkodę Państwa Polskiego, przekazywał chersztowi organizacji kontrrewolucyjnej "Odwet Górski" - Makuszu Zbigniewowi dokumenty, otrzymane przez Zarząd Tartaku od władz przełożonych oraz inne wiadomości natury politycznej, gospodarczej i wojskowej, stanowiące tajemnicę państwową i wojskową, celem przekazania ich wywiadowi państw imperialistycznych, czym popełnił zbrodnię z art. 7 w zw. z art. 15 § 2 dekr. z dnia 13.6. 1946 r. o przestępstwach szczególnie niebezpiecznych w okresie Odbudowy Państwa i za to,

s k a z u j e s i ę g o ,

w myśl art. 15 § 2 powyższego dekretu nakarę śmierci z utratą praw publicznych i obywatelskich praw honorowych w myśl art. 46 § 1 lit. a/ i 49 § 1 KKWP na zawsze i przypadkiem całego mienia w myśl art. 49 § 1 dekr. z 13.6.1946 r. na rzecz Skarbu Państwa.

w myśl art. 32 § 2 i art. 33 KKWP za obydwa powyższe przestępstwa wymierza mu się jako karę łączną - karę śmierci, z utratą praw publicznych i obywatelskich praw honorowych na zawsze i przypadkiem całego mienia na rzecz Skarbu Państwa.

3. cyw. K R O L Frańciszek s. Andrzeja,

w i n i e n j e s t ,

- a/ że od czerwca 1951 r. do chwili swego aresztowania w dniu 26 kwietnia 1952 r. na terenie powiatu limanowskiego, działając w zamiarze dokonania przemocą zmiany demokratyczno - ludowego ustroju Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej, usiłował tego dokonać w ten sposób, że brał udział w kontrrewolucyjnym związku pod nazwą "Odwet Górski", pełniąc funkcję "Szefa Oddziału Dywersji", a zarazem oficera do spraw zleconych, czym popełnił zbrodnię z art. 86 § 2 KKWP i za to

s k a z u j e s i ę g o ,

w myśl art. 86 § 2 KKWP na karę więzienia dożywotniego z utratą w myśl art. 46 § 1 lit. b/ KKWP, praw publicznych i obywatelskich praw honorowych na lat 5 -/ pięć/ i przypadkiem całego mienia w myśl art. 48 § 1 KKWP na rzecz Skarbu Państwa.

- b/ że od jesieni 1951 r. do kwietnia 1952 r. na terenie powiatu limanowskiego i nowosądeckiego, werbując członków do organizacji kontrrewolucyjnej "Odwet Górski", trudniąc się również szpiegostwem, polecał im przeprowadzenie wywiadu i sam przekazał hersztowi tej organizacji - Makuszu Zbigniewowi - wiadomości, stanowiące

tajemnicę państwową i wojskową, czym popełnił zbrodnię z art.7 dekr. z 13.6.1946 r. i za to

s k a z u j e s i ę g o ,

w myśl art.7 powyższego dekretu na karę więzienia przez 15 /piętnaście/ lat z utratą w myśl art. 49 § 2 tegoż dekretu praw publicznych i obywatelskich praw honorowych na przeciąg lat 5 / pięciu/ oraz w myśl art. 49 § 1 tegoż dekretu z przepadkiem całego mienia na rzecz Skarbu Państwa.

c/

że w okresie od wyzwolenia t.j. od stycznia 1945 r. do dnia 27.IV. 1952 r. w Roztoce gm.Łukowica i w Kamienicy, pow.Limanowa bez prawnego zezwolenia przechowywał zdadną do użytku broń palną, oraz amunicję, a to: pistolet maszynowy amerykański "Thompson" M.42 Nr.1717/1468 z 6-ma magazynkami, 136 sztuk naboju do tegoż pistoletu, pistolet kal.6,35 mm Nr.511526 i 1 granat obronny, czym popełnił zbrodnię z art.4 § 1 Dekr. z 13.6.1946 r. o przestępstwach szczególnie niebezpiecznych w okresie Odbudowy Państwa i za to

s k a z u j e s i ę g o ,

w myśl art. 4 § 1 powyższego dekretu na karę więzienia dożywotniego z utratą ~~praw~~ w myśl art.49 § 2 tego Dekretu praw publicznych i obywatelskich praw honorowych na okres lat 5 / pięciu/ i przepadkiem całego mienia w myśl art.49 § 1 tegoż dekretu na rzecz Skarbu Państwa.

W myśl art. 32 § 2 i 33 § 1 KKWP za wszystkie wyżej wymienione przestępstwa wymierza mu się jako karę łączną - karę więzienia dożywotniego z utratą praw publicznych i obywatelskich praw honorowych na okres lat 5 / pięciu/ i przepadkiem całego mienia na rzecz Skarbu Państwa -

4/ cyw. J O N I E C Zygmunt s.Józefa

w i n i e n j e s t ,

a/

że od jesieni 1951 r. do chwili swego aresztowania t.j. do dnia 26 kwietnia 1952 r. w Limanowej i na terenie powiatu limanowskiego działając w zamiarze dokonania przemocą zmiany demokratyczno - ludowego ustroju Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej, usiłował tego dokonać w ten sposób, że brał udział w kontrrewolucyjnym związku pod nazwą "Odwet Górski", pełniąc w tym związku funkcję komendanta powiatu limanowskiego do spraw wojskowych, czym popełnił zbrodnię z art.86 § 2 KKWP i za to

s k a z u j e s i ę g o

w myśl art. 86 § 2 KKWP na karę więzienia przez lat 15 / piętnaście/ z utratą w myśl art. 46 § 1 lit.b/ KKWP praw publicznych i obywatelskich praw honorowych na okres lat 5 / pięciu/ i przepadkiem całego mienia w myśl art.48 § 1 KKWP na rzecz Skarbu Państwa.

b/

że od jesieni 1951 r. do wiosny 1952 r. w Limanowej jako referent handlowy Powiatowych Zakładów Mleczarskich w Łososinie Górnej, a więc jako urzędnik państwowy, działając na szkodę Państwa Polskiego zbierał i przekazywał Makuszowi Zbigniewowi, hersztowi związku kontrrewolucyjnego "Odwet Górski" wiadomości z dziedziny politycznej, gospodarczej i wojskowej, stanowiące tajemnicę państwową i wojskową, czym popełnił zbrodnię z art.7 w zw. z art.15 § 2 dekr. z 13.6. 1946r. i za to

s k a z u j e s i ę g o ,

w myśl art.15 § 2 powyższego dekretu na karę więzienia dożywotniego z utratą praw publicznych i obywatelskich praw honorowych w myśl art.49 § 1 tego Dekretu na okres lat 5 / pięciu/ i przypadkiem całego mienia w myśl art.49 § 2 tegoż dekretu na rzecz Skarbu Państwa.

W myśl art.32 § 2 i 33 KKWP za oba powyższe przestępstwa wymierza mu się jako karę łączną - karę więzienia dożywotniego z utratą praw publicznych i obywatelskich praw honorowych na okres lat 5 / pięciu/ i przypadkiem całego mienia na rzecz Skarbu Państwa.

5. cyw. M A M A K Stanisław s.Józefa,

w i n i e n j e s t ,

a/ że od jesieni 1951 r. do chwili swego aresztowania t.j. do dnia 26 kwietnia 1952 r. w Limanowej i na terenie powiatu limanowskiego działając w zamiarze dokonania przemocą zmiany demokratyczno - ludowego ustroju Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej, brał udział w kontrrewolucyjnym związku pod nazwą "Odwet Górski", pełniąc w tym związku funkcję * Szefa Służby Wojskowej i Administracyjnej", czym popełnił zbrodnię z art.86 § 2 KKWP i za to

s k a z u j e s i ę g o ,

w myśl art.86 § 2 KKWP na karę więzienia przez lat 15 / piętnaście/ z utratą w myśl art.46 § 1 lit.b/ KKWP praw publicznych i obywatelskich praw honorowych na okres lat 5 / pięciu/ i przypadkiem całego mienia w myśl art.48 § 1 KKWP na rzecz Skarbu Państwa.

b/ że od czasu bliżej nieustalonego do początku 1952 r. na terenie powiatu limanowskiego bez prawnego zezwolenia władzy przechowywał zdalny do użytku pistolet kal.6,35 mm syst."F.N." Nr.131959 i 28 sztuk naboju do tego pistoletu, czym popełnił zbrodnię z art. 4 § 1 dekr. z dnia 13.6.1946 r. o przestępstwach szczególnie niebezpiecznych w okresie ~~odbudowy~~ Odbudowy Państwa, czym popełnił zbrodnię z art. 4 § 1 dekr. z 13.6.1946 r. i za to

s k a z u j e s i ę g o ,

w myśl art. 4 § 1 powyższego dekretu na karę 15 / piętnastu/ lat więzienia z utratą praw publicznych i obywatelskich praw honorowych przez okres lat 5 / pięciu/ i przypadkiem całego mienia na rzecz Skarbu Państwa, w myśl art.49 § 2 powyższego dekretu.

c/ że od jesieni 1951 r. do wiosny 1952 r. w Limanowej, działając na szkodę Państwa Polskiego, zbierał i przekazywał hersztowi związku kontrrewolucyjnego "Odwet Górski" - Makuszowi Zbigniewowi dokumenty i wiadomości o charakterze politycznym, gospodarczym i wojskowym, stanowiące tajemnicę państwową i wojskową, czym popełnił zbrodnię z art.7 Dekr. z dnia 13.6.1946 r. o przestępstwach szczególnie niebezpiecznych w okresie Odbudowy Państwa, i za to

s k a z u j e s i ę g o ,

w myśl art. 7 powyższego dekretu na karę więzienia dożywotniego z utratą praw publicznych i obywatelskich praw honorowych przez okres lat 5 / pięciu/ w myśl art.49 § 2 powyższego dekretu i przypadkiem całego mienia w myśl art.49 § 1 tegoż dekretu na rzecz Skarbu Państwa.

W myśl art. 32 § 2 i art. 33 KKWP za wszystkie powyższe przestępstwa wymierza mu się jako karę łączną - karę więzienia dożywotniego z utratą praw publicznych i obywatelskich praw honorowych na okres lat 5 / pięciu / i przepadkiem całego mienia na rzecz Skarbu Państwa

W myśl art. 98 § 2 ~~KKWP~~ dowody rzeczowe, pistolet maszynowy "Thompson M.-42 Nr. 1717/1468 z 6-ma magazynkami, 130 sztuk naboju do tego pistoletu, pistolet kal. 7,65 mm syst. "F.N." Nr. 131959, 28 sztuk naboju do tego pistoletu oraz dwa granaty obronne przekazać Wojewódzkiemu Urzędowi Bezpieczeństwa Publicznego w Krakowie.

Przewodniczący: Tołkan mjr.

Ławnicy: Mieszkowski Bronisław /- / chor.

Koziuto Witold /- / st. sierż.

Pieczęć okrągła z godłem państwowym Wojskowy Sąd Rejonowy w Krakowie.

Najwyższy Sąd Wojskowy postanowieniem Nr. S 656/53 z dnia 31 grudnia 1953 r. w częściowym uwzględnieniu skarg rewizyjnych obrońców wojskowych wyrok Wojskowego Sądu Rejonowego w Krakowie z dnia 14 marca 1953 r. zmienił przez:

1/ Złagodzenie orzeczonych kar a to:

Makuszowi - Woroniczowi Zbigniewowi s. Ryszarda kary śmierci z utratą praw publicznych i obywatelskich praw honorowych na zawsze i przepadkiem całego mienia orzeczonej za przestępstwo z art. 86 § 2 KKWP do kary więzienia przez 15 / piętnaście / lat z utratą praw publicznych i obywatelskich praw honorowych na okres 5 / pięciu / lat i przepadkiem całego mienia przyjmując jako podstawę orzeczenia kar dodatkowych art. 46 § 1 lit. b /, art. 49 § 2 i 48 § 1 KKWP, Kary śmierci z utratą praw publicznych i obywatelskich praw honorowych na zawsze i przepadkiem całego mienia orzeczonej za przestępstwo z art. 7 MKK do kary więzienia dożywotniego z utratą praw publicznych i obywatelskich praw honorowych na czas 5 / pięciu / lat i przepadkiem całego mienia, przyjmując jako podstawę orzeczenia kar dodatkowych art. 49 § 1 i 2 MKK w zw. z art. 49 § 2 KKWP,

Kary śmierci z utratą praw publicznych i obywatelskich praw honorowych na zawsze i przepadkiem całego mienia, orzeczonej za przestępstwo z art. 4 § 1 MKK do kary więzienia przez 15 / Piętnaście / lat z utratą praw publicznych i obywatelskich praw honorowych na czas 5 / pięciu / lat i przepadkiem całego mienia przyjmując jako podstawę orzeczenia kar dodatkowych art. 49 § 2 MKK w zw. z art. 49 § 2 KKWP, kary łącznej - do kary więzienia dożywotniego z utratą praw publicznych i obywatelskich praw honorowych na czas 5 / pięciu / lat i przepadkiem całego mienia.

Kukawskiemu Marianowi s. Ryszarda :

Kar śmierci z utratą praw publicznych i obywatelskich praw honorowych na zawsze i przepadkiem całego mienia orzeczonych za przestępstwo z art. 86 § 2 KKWP i z art. 7 w zw. z art. 15 § 2 MKK do kary więzienia po 15 / piętnaście / lat z utratą praw publicznych i obywatelskich praw honorowych na czas 5 / pięciu / lat i przepadkiem całego mienia, przyjmując jako podstawę orzeczenia kar dodatkowych w pierwszym wypadku art. 46 § 1 lit. b /, 49 § 2 i 48 § 1 KKWP, w drugim wypadku art. 49 § 2 MKK w zw. z art. 49 § 2 KKWP

Kary łącznej do kary więzienia przez 15 / piętnaście / lat, z utratą praw publicznych i obywatelskich praw honorowych na czas 5 / pięciu / lat i przepadkiem mienia.

Królowi Franciszkowi s. Andrzeja:

Kar więzienia dożywotniego orzeczonych za przestępstwo z art. 86 § 2 KKWP i art. 4 § 1 MKK do kar więzienia po 15 / piętnaście / lat, przyjmując jako podstawę orzeczenia kar dodatkowych w pierwszym wypadku art. 46 § 1 lit. b/, 49 § 2 i 48 § 1 KKWP, w drugim wypadku art. 49 § 2 MKK w zw. z art. 49 § 2 KKWP, kary łącznej - do kary więzienia przez 15. / piętnaście / lat ~~ixxxxxx~~ ~~xxxxxxx~~ utratą praw publicznych i obywatelskich praw honorowych na czas 5 / pięciu / lat i przepadkiem całego mienia,

Jońcowi Zygmuntowi s. Józefa

Kary 15 / piętnastu / lat więzienia orzeczonej za przestępstwo z art. 86 § 2 KKWP, do kary 10 / dziesięciu / lat więzienia, kary więzienia dożywotniego orzeczonej z art. 7 MKK w zw. z art. 15 MKK, do kary 12 / dwunastu / lat więzienia, przyjmując jako podstawę orzeczenia kar dodatkowych, art. 49 § 2 MKK w zw. z art. 49 § 2 KKWP, kary łącznej - do kary 12 / dwunastu / lat więzienia z utratą praw publicznych i obywatelskich praw honorowych na czas 5 / pięciu / lat i przepadkiem mienia.

Mamakowi Stanisławowi s. Józefa:

Kar po 15 / piętnaście / lat więzienia orzeczonych za przestępstwo z art. 86 § 2 KKWP i z art. 4 § 1 MKK do kar po 10 / dziesięć / lat więzienia.

Kary więzienia dożywotniego orzeczonej za przestępstwo z art. 7 MKK do kary więzienia przez 12 / dwanaście / lat, przyjmując jako podstawę orzeczenia kar dodatkowych art. 49 § 2 MKK w zw. z art. 49 § 2 KKWP, kary łącznej - do kary więzienia przez 12 / dwanaście / lat z utratą praw publicznych i obywatelskich praw honorowych na czas 5 / pięciu / lat i przepadkiem całego mienia.

- 2/ zaliczenie na poczet wykonania kary okresu tymczasowego aresztowania Kukawskiemu Marianowi s. Rajmunda, Królowi Franciszkowi s. Andrzeja, Jońcowi Zygmuntowi s. Józefa i Mamakowi Stanisławowi s. Józefa od dnia 29 kwietnia 1952 r. i przyjęcie tej daty jako początek wykonania kary każdemu z nich.

II. Z powyższymi zmianami utrzymać tenże wyrok w mocy.

Stwierdzam prawmoność orzeczenia z dniem 31 grudnia 1953 r. i jego wykonalność w stosunku do skazanych: Makusza - Woronicza Zbigniewa s. Ryszarda, Kukawskiego Mariana s. Rajmunda, Króla Franciszka s. Andrzeja, Jońca Zygmunta s. Józefa i Mamaka Stanisława s. Józefa Kraków, dnia 18 stycznia 1954 r.
Sędzia Tokkan mjr., pieczęć okrągła z godłem państwowym Wojskowy Sąd Garnizonowy w Krakowie

